

Potravinárske subjekty, ktoré vyrábajú alebo používajú látky rastlinného pôvodu, totiž s istotou vedia, ktoré zdravotné tvrdenia založené na všeobecne uznávaných vedeckých poznatkoch (222 už schválených zdravotných tvrdení) môžu na svojich výrobkoch používať, ale neboli rovnakým spôsobom (prostredníctvom nariadenia) informovaní o situácii, pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré neboli uvedené na zozname schválených tvrdení; či prebieha ich hodnotenie alebo si vyžadujú podrobnejšie hodnotenie, či boli zamietnuté, či sú alebo či nie sú schválené a k akému momentu alebo v akých lehotách.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 136, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 404, s. 9.

Odvolanie podané 8. augusta 2012: Rosella Conticchio proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 12. júla 2012 vo veci F-22/11, Conticchio/Komisia

(Vec T-358/12 P)

(2012/C 295/55)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rosella Conticchio (Rím, Taliansko) (v zastúpení: R. Giuffrida a A. Tortora, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

Odvolateľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil uznesenie Súdu pre verejnú službu z 12. júla 2012 vo veci F-22/11, Conticchio/Komisia,
- vyhovel návrhom predloženým odvolateľkou na prvom stupni,
- subsidiárne, pokiaľ to uzná za vhodné a nevyhnutné, vrátil vec Súdu pre verejnú službu, aby rozhodol o návrhoch predložených odvolateľkou na prvom stupni,
- vyhlásil, že žaloba, na základe ktorej bolo vydané napadnuté uznesenie, bola prípustná a odôvodnená v celom rozsahu bez výnimky,
- zaviazal odporkyňu na náhradu všetkých trov konania odvolateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s vecou, v ktorej bolo podané odvolanie, a to na oboch stupňoch konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prejednávané odvolanie smeruje proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 12. júla 2012 vo veci F-22/11, ktorým sa žaloba, ktorej predmetom je zrušenie rozhodnutia o vysporiadaní práv odvolateľky na starobný dôchodok, vyhlasuje za sčasti zjavne neprípustnú a sčasti bez akéhokoľvek právneho základu.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod: „Porušenie zásady dobrej viery, spravodlivosti a nestrannosti — nedostatok jasného zastúpenia normatívneho dosahu niektorých ustanovení a praxe uplatňovaných Komisiou vo vzťahoch s jej zamestnancami“.

V tomto ohľade sa uvádza, že napadnuté uznesenie považuje argumentáciu odvolateľky za zjavne nedôvodnú, pričom konštatuje, že výplatnú pásku za január 2010 možno napadnúť odo dňa, keď odvolateľka poznala svoju skutočnú situáciu. Uvedená výplatná páska však nie je rozhodujúcim a samostatne napadnuteľným aktom, keďže neodzrkadľuje celkovú situáciu, v ktorej sa odvolateľka nachádza v okamihu odchodu do dôchodku. Podľa ustálenej judikatúry nemá výplatná páska, keďže je správnym rozhodnutím účtovnej povahy, sama osebe povahu aktu, ktorým by mohla byť nepriaznivo dotknutá, a preto v prípade, že neexistujú iné isté skutočnosti, nemôže byť napadnutá. V tejto súvislosti sa pripomína, že systém SysPer 2 nepostačuje pre výpočet výšky budúcich dôchodkových práv a rovnako ako „Calculette Pension“ sa obmedzuje na poskytnutie výlučne indikatívneho a nenapadnuteľného údaju. Pani Conticchio mohla napadnúť len konečné písomne oznámené opatrenie týkajúce sa priznania dôchodkových práv a ich vysporiadania, keďže len od tohto okamihu mala istotu o presnej mesačnej výške svojho dôchodku.

2. Druhý odvolací dôvod: „Porušenie práva na súdnu ochranu a práva na verejné konanie“.

Keďže Súd pre verejnú službu vec považoval za dostatočne objasnenú, rozhodol odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania. Takéto rozhodnutie porušilo právo odvolateľky na súdnu ochranu. Pani Conticchio totiž nebolo priznané právo na uvedenie jej dôvodov, ani jej nebolo umožnené poskytnúť ďalšie vysvetlenia k prípadným dôvodom neprípustnosti alebo neodôvodnenosti žaloby, čím bola porušená zásada spravodlivého súdneho konania. V tejto súvislosti sa pripomína, že v článku 41 Charty základných práv Európskej únie je zakotvené právo na riadnu správu vecí verejných zamýšľané ako právo každého jednotlivca, aby jeho záležitosti boli orgánmi, inštitúciami a inými subjektmi Únie vybavené nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Toto právo zahŕňa najmä právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.

3. Tretí odvolací dôvod: „o bezdôvodnom obohatení — Porušenie správneho postupu“.

V tomto bode nemožno žalobu považovať za podanú oneskorene, keďže z výplatnej pásky nebolo nijakým spôsobom možné zistiť skutočnosti týkajúce sa skúmaného žalobného dôvodu. Odvolateľka mohla napadnúť bezdôvodné obohatenie Komisie až v okamihu, keď jej bolo doručené rozhodnutie o vzniku nároku na starobný dôchodok, čiže 26.5.2010. Odvolateľka totiž nikdy nemala plnú znalosť o výške odvedených príspevkov, keďže nikdy od zodpovedných úradov Komisie neobdržala príslušné oznámenia. Okrem toho sa pripomína, že bol Komísii odvedený poistno-matematický ekvivalent predchádzajúcich dôchodkových práv nadobudnutých v INPS v Taliansku ich prevedením do dôchodkového systému Spoločenstva, čo viedlo k nerovnosti medzi dôchodkom vyplácaným odvolateľke a príspevkami odvádzanými počas trvania jej služby. Týmto spôsobom správny orgán najskôr požadoval určitú úroveň príspevkov a následne priznal nižšiu úroveň

odpracovaných rokov vo vzťahu k skutočne odpracovaným rokom, čím sa bezdôvodne obohatil na úkor svojich vlastných úradníkov.

**Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. augusta 2012 —
Makhlouf/Rada**

(Vec T-82/12) ⁽¹⁾

(2012/C 295/56)

Jazyk konania: francúzština

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 109, 14.4.2012.